

Kam až nenechat své podnikání dojít

Milujete svoji práci, věnujete jí každý den desítky hodin času? Zkuste otevřít své oči a rozhlédnout se kolem sebe!

Z práce se žena vrátila pozdě, unavená podrážděná, když zjistila, že na ni její šestiletý syn čeká u dveří.

SYN: "Mami, můžu se tě na něco zeptat?"

MÁMA: "Jistě, na copak?"

SYN: "Mami, kolik vyděláš za hodinu?"

MÁMA: "Do toho ti nic není. Proč se mě na to vůbec ptáš?"

Odpověděla žena nazlobeně.

SYN: "Jen to chci vědět. Řekni mi prosím, kolik si vyděláš za hodinu?"

MÁMA: "Když to musíš vědět, tak je to 100 korun za hodinu."

SYN: "Ach jo," povzdechl si chlapec se svěřenou hlavou.

"Mami, můžu si půjčit 50 korun?"

Matka byla bez sebe, "Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku, nebo jiný nesmysl, tak odpochoduj zpátky do svého pokoje a jdi spát. Přemýšlej o tom, proč jsi tak sobecký. Já se v práci nedřu jen pro nějakou dětskou lehkovážnost."

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře. Žena usedla a chlapcovy otázky ji rozzlobily ještě víc. Jak se jí může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze? Asi po hodině se žena uklidnila a začala přemýšlet: Možná, že na něco opravdu těch 50 korun opravdu potřeboval. A moc často si o peníze neříkal.

Žena přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela je.

"Už spíš, synku?" Zeptala se.

"Ne, mami, jsem vzhůru," odpověděl chlapec.

"Přemýšlela jsem, možná jsem na tebe zbytečně vyjela," řekla žena.

"Byl to dlouhý, úmorný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch 50 korun, které jsi chtěl."

Malý chlapec se posadil a usmál. "Ach, mami, moc děkuju," zajásal.

Pak sáhl pod polštář a vytáhl pár zmuchlaných bankovek.

Žena viděla, že už nějaké peníze má a pocítila, jak se jí znovu zmocňuje hněv. Chlapec

spočítal všechny své peníze a pak pohlédl na matku.

"Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?", zabručela matka.

"Protože jsem neměl dost, ale teď už mám," odpověděl chlapec.

"Mami, teď mám 100 korun. Můžu si koupit hodinu tvého času?"

Prosím, přijď zítra o hodinu dřív. Mohli bychom spolu večeřet."

Žena byla zdrcena. Objala svého malého syna a prosila ho za odpuštění.

Tohle je jen kratičká připomínka všem, kteří v životě hodně tvrdě pracují. Nenechme nám čas protéci mezi prsty, aniž bychom jej strávili s těmi, na kterých nám opravdu záleží, které máme v srdci. Nezapomínejte sdílet váš čas v hodnotě 100 korun s někým, koho opravdu milujete. Zemřeme-li zítra, firma, u které pracujeme, si za nás najde náhradu během několika hodin. Ale rodina a přátelé, které opustíme, budou cítit ztrátu po zbytek života.

Zdroj: **Internet**

Autor článku Tkim, článek byl napsán 22/10/2012.

URL článku: <https://www.zadany.cz/podnikani-na-internetu/kam-az-nenechat-sve-podnikani-dojit>.